

Blizina ljubavi i mržnje

Predstavljanje knjige dušobrižnika Stipe Šošića

Uvod

Kako nastaju knjige? Teško je nabrojiti sve razloge: potreba prenijeti znanje drugima, podijeliti radost života i iskustvo. Poučavati drugoga – moglo bi se uzeti kao temeljni razlog nastanka svake knjige. Povodi da nastane određena knjiga mogu biti različiti. Ova knjiga koju danas predstavljamo nastala je iz osobne patnje, muke, stradanja. Rodilo ju je pitanje: kako se vratiti iz pakla u koji su nas ljudi gurnuli, i ostati normalan? Ostati Isusov učenik koji voli sve ljude, pa i one koji su se poigrali njegovim životom, neprijatelje. Kako idalje ugrađivati u svoj život vrijednosti praštanja i ljubavi u onoj mjeri kako to Isus traži i očekuje od nas, kako da to i dalje ostane naše životno opredjeljenje?

Prvi dio ove knjige "Do pakla i natrag" nastao je na nagovor drugih, a i potreba vlč. Stipe da izbacii iz sebe sve ono što je ranjavalo i zarobljavalo njegovu dušu, nakon izlaska iz logora, što joj nije dalo da se vine u perivoje radosti. I tako se rodila knjiga. Na brzinu, rekli bismo. Imao sam čast pročitati je u rukopisu i sudjelovati u određivanju naslova.

Ostalo je puno toga nedorečenog, neispričanog, neiskazanog. I zato je nužno morala nastati i još jedna knjiga. Tu se nije moglo stati. Svi doživljaji, osjećaji, razmišljanja nisu mogli biti iskazani na sedamdeset stranica teksta i biti uokvirani u slabu ljudsku riječ. Ono najdublje ostalo je u duši onoga koji je prošao pakao, ostala je potreba i želja nastaviti govoriti. Samo on zna, ako zna, sve dubine mraka, tame i mržnje s kojima je jedno vrijeme drugovao. Knjiga je nastajala mirno i sabrano. Događaji su se dorađivali u duši. Rađali se u dubokim besanim noćima, na putu, u šetnji, u susretu sa svojim Bogom. I zato knjiga nije jedna cjelina u strogom smislu riječi, nego se sastoji od kratkih tekstova. Kao da je iskapala iz njegove duše, "kap po kap", priča po priča. Svaka priča izlazi iz prve knjige i u nju se vraća. Mogli bismo je nazvati knjiga o knjizi. U prvoj knjizi imamo natuknice o kojima opširnije čitamo u drugoj knjizi.

Ono radi čega bi "svaka obitelj morala imati ovu knjigu i pročitati je", kako je rekao kardinal Puljić, nije opisana patnja, mučenje, logor. O tome imamo i boljih tekstova. U knjizi nam se razotkriva čovjek, naš subrat, vjernik, svećenik koga je mržnja gazila, ali ga nije pregazila, koga je kušnja iskušavala, ali nije obeshrabrila nego učvrstila, koga zlo nije pretvorilo u osvetnika. Sve ga je ovo pretvorila u divno svjedočanstvo kako se sve sile mraka mogu pobijediti snagom vjere. Vjera ga još više približava onomu "koji ne želi smrt grešnika nego da se grešnik obrati i da živi". Svojim djelovanjem postaje bliži Učitelju. Unatoč svemu, on i dalje vjeruje u ljubav. Ovu knjigu piše čovjek koga su ljudi poslali u pakao, kako je već spomenuto, a on u svemu tome vidi smisao "jer ne vidjeti smisao tjelesnih i duhovnih patnji znači upasti u nepodnošljive patnje."

Razotkriva nam se, na svoj poseban način, sva širina i dubina one puno puta citirane riječi svetog Pavla: postati novi čovjek. Što to znači? Ova knjiga tu novost, tog novog čovjeka, vidi u novom odnosu prema patnji, bolesti, boli,

neprijatelju. Nemamo mi uvijek ovu "novost" ugrađenu u naš život. Ostaje samo deklarativna, nikada dozrela. Jedan duhovni pisac tvrdi u jednoj knjizi kako "kršćanstvu trebamo vratiti vjeru." A moglo bi se nadodati: i ljubav i nadu. Odgovor kako kršćanstvu vratiti ove izgubljene vrijednosti možemo naći i u ovoj knjizi.

Naslov knjige "Blizina ljubavi i mržnje" sa svojim sadržajem pokazuje nam put kojim nam je ići. Svi smo mi zarobljeni, naše zajednice, u naše Manjače, Kereterme. Nekada od drugih, nekada do samih sebe. Preko redaka ove knjige na uvjerljiv način nam se nudi poruka da "osloboditi se - znači - promijeniti se". Zlo kao stanje samo se otklanja promijenom, a ne čišćenjem. Zlo uvijek ulazu u svijet preko čovjeka koji to dozvoljava i želi. Kada promijenimo čovjeka i pretvorimo ga u nositelja i širitelja dobrote, onda će zlo postati i ostati invalid, bez ikakve snage. Kad shvatimo ovo, a to nam ova knjiga nudi, ne možemo ništa drugo kazati nego reći s piscem knjige: oni su potrebni naših molitava.

Moraš imati jastuk na koji ćeš položiti glavu" – netko je rekao. Ova knjiga za mnoge može biti jastuk na kojeg ćemo nasloniti svoju umornu dušu i crpiti jakost i snagu. U knjizi ima jedan takst kojeg je napisao pripadnik izabranog naroda za vrijeme II svjetskog rata u Varšavi, a može svakome biti poticaj i putokaz ka ispravnom razmišljanju. Citiram samo dvije rečenice: "Ne postoji ništa cjelovitije od slomljenog srca". "Nema izabranijeg naroda od onoga koji je uvijek progonjen". (Str. 144).

Zaključak

Budući da se naš život iz dana u dan odvija u "blizini ljubavi i mržnje", da nam se i mržnja nudi kao vrlo dobro rješenje u stvaranju međusobnih odnosa i ostvarivanju naših prava, i ova nam knjiga, uz mnoge druge, želi pomoći kako se uvijek nakon navale mržnje i utonuća u dubine mraka, probuditi i novi dan započeti snagom ljubavi i praštanja. I zato ćemo preporučiti ovu knjigu svojim vjernicima i svima jer nam ona pomaže "težiti za stanjem u kojem će Bog biti jedini Gospodar". A to nam je svima i cilj.

Msgr. Stjepan Željko Biletić, generalni vikar